

mencii ti'n ĉe Porkal'?"

"Kompreneble ne," diris Hari, avide esperante vidi pli da magio. Hagrid eltiris denove la ruĝetan ombrelon, frapis per ĝi dufoje sur la boata flanko, kaj ili rapidis kontraŭ la tero.

"Kial oni estus freneza, kiu prirabus Gajngotojn?" Hari demandis.

"Pro sorĉoj—m'lbenoj," diris Hagrid, malfaldante la gazeton dum li parolis. "Oni dires, ke drakoj gardes la alts'kurajn ŝloskelojn. Kaj krome oni debes trovi si'n vojon—Gajngotoj estas centoj da kilometroj sub Londono, ĉu klare? Profunde sub la metroo. Oni malsatmortus provante eliri de tie, eĉ se oni ja sukces's ŝteli jon."

Hari sidis kaj cerbumis pri tio dum Hagrid legis sian gazeton, la *Ĵurnalo Profeta*. Hari jam lernis de Onklo Verno, ke la homoj preferis legi senĝene la gazeton, sed tio estis tre malfacile por Hari, kiu neniam havis tiom da demandoj dum sia vivo.

"La Minist'rio de Magio fuŝades, ki'l k'time," Hagrid murmuris, turnante la paĝon.

"Ĉu ekzistas Ministerio de Magio?" Hari demandis, antaŭ ol li povis haltigi sin.

"Kompr'neble," diris Hagrid. "Oni pr'pon's Zomburdon ki'l Ministro, kompr'neble, sed li neniam lasus Porkal', do tiu Kornelio Fuĵo ekhav's la p'stenon. Elstara fuŝulo li estas, do li bombardes Zomburdon per strigojn ĉi'matene, petante konsilojn."

"Sed kion *faras* iu Ministerio de Magio?"

"Nu, la ĉeftask' estas kaŝi de la mogloj, ke ankoraŭ ekzistes g'esorĉistoj laŭlonge kaj laŭlarge de la lando."

"Kial?"

"*Kiol?* Diable, Hari, ĉiu d'zirus magiajn solvojn por iliaj pr'blemoj. Ne, ni pr'fere restes aparte."

Je tiu momento la boato trafis dolĉe la digon de la haveno. Hagrid faldis sian gazeton, kaj ili grimpis supren la ŝtonajn ŝtupojn ĝis la strato.

La preterpasantoj gapis multe al Hagrid dum ili marŝis tra la urbeto al la stacidomo. Hari ne kulpigis ilin pro tio. Krom tio, ke Hagrid estis dufoje pli alta ol iu ajn, li daŭre indikis ordinarajn aferojn, kiel parkohorloĝojn kaj laŭte diris, "Ĉu vi vidas tion, Hari? Nu, kiajn aferojn la mogloj kunfaras, ĉu?"

"Hagrid," diris Hari, anhelante iom dum li kuris por resti kune, "ĉu vi diris, ke estas *drakoj* ĉe Gajngotoj?"

"Nu, oni dires ti'n," diris Hagrid. "Kara mia! Mi d'ziregus drakon."

"Vi *dezirus* unu?"